

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyň: **a) D. I., b) nezl. D. I.**, obě zast. opatrovnící B. S., vedoucí soudní kanceláře Krajského soudu v Brně, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobkyň proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 11. 2005, č. j. 55 Az 13/2005 – 22,

t a k t o :

- I.** Řízení **se zastavuje.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 30. 11. 2005, č. j. 55 Az 13/2005 – 22, zamítl žalobu žalobkyň podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 12. 2004, č. j. OAM-3383/VL-10-ZA04-2004, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaného nebyl žalobkyním udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Žalovaný současně vyslovil, že se na žalobkyně nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 zákona o azylu. Krajský soud dospěl v odůvodnění rozsudku k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podaly žalobkyně (dále jen „stěžovatelky“) včas kasační stížnost a požádaly o přiznání odkladného účinku podle ustanovení § 107 s. ř. s. Namítaly porušení ustanovení § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, 4 a § 46 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů. Konstatovaly svou příslušnost k určité sociální skupině. Podle stěžovatelek jde o ohrožení života a nepředstavitelný psychický nátlak, před kterým jim Kyrgyzská republika není schopna zajistit ochranu. Stěžovatelky vyjádřily názor, že splňují podmínky pro udělení azylu podle ustanovení § 12 písm. b) a § 14 zákona o azylu. Stěžovatelky požádaly o ustanovení zástupce z řad advokátů a navrhly, aby byl rozsudek krajského soudu zrušen a věc byla tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení.

Krajský soud v Brně přípisem ze dne 17. 2. 2006, č. j. 55 Az 13/2005 – 33, stěžovatelky vyzval k vyplnění a vrácení formuláře potvrzení o osobních majetkových

a výdělkových poměrech. Tento přípis byl stěžovatelce sub. a) doručován na adresu P. s. Z. u B., H. 514, avšak byl krajskému soudu vrácen jako nedoručený. Citovaná adresa je adresou, na které jsou stěžovatelky hlášeny k pobytu a kterou označily rovněž v kasační stížnosti jako svou doručovací adresu.

Krajský soud v Brně následně zjišťoval místo pobytu stěžovatelek. Z evidence žalovaného vyplynulo, že stěžovatelky dne 8. 2. 2006 opustily P. s. Z. u B. a jejich další pobyt není znám. Podle sdělení Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie ze dne 8. 3. 2006, č. j. SCPP-16-84/E2-2006, je poslední adresou pobytu stěžovatelek P. s. Z. u B., které stěžovatelky opustily a jejich skutečná adresa není policii známa.

Krajský soud v Brně poté usnesením ze dne 15. 3. 2006, č. j. 55 Az 13/2005 – 40, ustanovil stěžovatelkám opatrovnici pro řízení o kasační stížnosti paní B. S., vedoucí soudní kanceláře Krajského soudu v Brně.

Krajský soud v Brně následně usnesením ze dne 5. 5. 2006, č. j. 55 Az 13/2005 – 43, zamítl návrh stěžovatelek na ustanovení zástupce a vyzval stěžovatelky, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení této výzvy odstranily nedostatek svého podání spočívající v tom, že stěžovatelky nejsou zastoupeny advokátem. Současně stěžovatelky poučil o tom, že nebude-li této výzvě ve lhůtě vyhověno, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne. Usnesení bylo doručeno opatrovnici stěžovatelek dne 11. 5. 2006.

Dne 13. 6. 2006 byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle ustanovení § 33 písm. e) zákona o azylu, soud řízení zastaví, jestliže žadatel o udělení azylu (žalobce, zde stěžovatelky) se nezdržuje v místě hlášeného pobytu a jeho změnu soudu neoznámil.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že podle zjištění krajského soudu není místo pobytu stěžovatelek na území České republiky známo a je zřejmé, že se stěžovatelky nezdržují v místě hlášeného pobytu (P. s. Z. u B.), přičemž z obsahu soudního spisu vyplývá, že změnu místa pobytu krajskému soudu, ani Nejvyššímu správnímu soudu neoznámily, ačkoliv stěžovatelka sub. a) dne 15. 8. 2006 osobně žádala Nejvyšší správní soud o vydání potvrzení, že ve věci její kasační stížnosti dosud nebylo rozhodnuto.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k jednoznačnému závěru, že byly naplněny zákonné podmínky ustanovení § 33 písm. e) zákona o azylu, a proto v souladu s ustanovením § 47 písm. c) s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona, řízení o kasační stížnosti zastavil.

Za této procesní situace, kdy bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, se Nejvyšší správní soud již nezabýval nedostatkem povinného zastoupení stěžovatelek.

O návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek podle ustanovení § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval. Dospěl totiž k závěru, že o něm není třeba rozhodovat tam, kde je kasační stížnosti přiznán odkladný účinek přímo ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. a ustanovení § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. září 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu